

ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน

Administrative Skills of School Administrators in Digital Era Affecting the Effectiveness
of Schools under the Office of Private Education Commission

ณัฐกานต์ แยมชื่น¹, และ กัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์²

Natthakarn Yaemchuen and Kanratchakarn Lertamornsak

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² อาจารย์ คณะครุศาสตร์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹ Master Student of Education Rajabhat Suan Sunandha University, Thailand

² Lecturer from the Faculty of Education Rajabhat Suan Sunandha University, Thailand

E-mail: s62561802033@ssru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-7380-1966>

E-mail: ganratchakan.le@ssru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-7429-5705>

Received 20/08/2023

Revised 07/09/2023

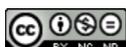
Accepted 15/09/2023

Abstract

Background and Aims: Administrative Skills of School Administrators in Digital. This is a skill that promotes the beneficial use of information technology. To create added value in educational institution management and teaching and learning. To keep up with the transformation in the digital era effectively. The objectives of this research were 1) the level of school administrator skills in the Digital Era under the Office of Private Education Commission. 2) to study the effectiveness of the educational institutions under the Office of Private Education Commission. 3) to study the relationship between the Administrative Skills of School Administrators in the Digital Era and the Effectiveness of schools under the Office of Private Education Commission. 4) to study the Administrative Skills of School Administrators in the Digital Era Affecting the Effectiveness of Schools under the Office of Private Education Commission.

Methodology: The sample group was school administrators and teachers of 297 people using stratified random sampling and simple random sampling. The research tool was a questionnaire and a confidence value.93 The statistics used in the data analysis were percentage, mean, and standard deviation. Pearson correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis.

Results: 1) Administrative Skills of School Administrators in the Digital Era in all aspects were at a high level. 2) The effectiveness of education. Overall, all aspects were at a high level. 3) To study the relationship between the Administrative Skills of School Administrators in the Digital Era and the Effectiveness of schools under the Office of Private Education Commission

had a positive relationship were highly related of .873 with a statistical significance at the .01 level 4) Administrative Skills of School Administrators in Digital Era Affecting the Effectiveness of school under the Office of Private Education found that the Think Creativity Skill, Communication Skill, Digital literacy Skill, and Digital vision Skill. Together, they predicted the variance of the effectiveness of educational establishments under the Office of Private Education Commission by 88.00 % with a statistical significance at the .01 level.

Conclusion: The skills of school administrators in the digital era are effective in all aspects at a high level. and has a high positive relationship of 87.3% with the effectiveness of all educational institutions. creative thinking skills communication skills in using information technology and digital. The visionary skills of school administrators in the digital era have a high impact on the effectiveness of all educational institutions, resulting in confident forecasts of educational institution effectiveness and an understanding of the importance of administrators' skills in developing educational institutions in this era. This digitalization can be used in all aspects of administration and teaching development.

Keywords: Administrative Skills of School Administrators in the Digital Era; Effectiveness of School

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเป็นทักษะที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการบริหารจัดการสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 4) ศึกษาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ระเบียบวิธีวิจัย: ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครู รวมทั้งสิ้น 297 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นและทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่น .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย: 1) ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงเท่ากับ .873 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 4) ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ทักษะการมีวิสัยทัศน์ ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต ได้ร้อยละ 88.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

สรุปผล: ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีประสิทธิภาพทุกด้านอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์
ทางบวกที่สูงร้อยละ 87.3 กับประสิทธิผลของสถานศึกษาทั้งหมด ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร
ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล และทักษะการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีผล
ต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาทั้งหมดในระดับสูง ส่งผลให้การพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษามีความ
มั่นใจและเข้าใจถึงความสำคัญของทักษะผู้บริหารในการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ได้ในทุกด้านของการ
บริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน

คำสำคัญ: ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล; ประสิทธิภาพสถานศึกษา

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นได้ส่งผลต่อบริบทของโลกให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต
เทคโนโลยีต่าง ๆ อาทิ ระบบประมวลผลที่ฉลาดขึ้นและมีความเป็นอัตโนมัติ ปริมาณข้อมูลในฐานข้อมูลที่มี
ขนาดใหญ่และสามารถนำไปวิเคราะห์เชิงลึก เพื่อคาดการณ์สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และ
โทรศัพท์มือถือขนาดเล็ก ซึ่งสามารถพกพาและเคลื่อนที่ไปทุกหนแห่งได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในแทบทุกมิติ
(สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์, 2560:7) จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีสังคม
สิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีส่งผ่านข้อมูลและเชื่อมต่อกันอย่างรวดเร็ว ปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการวาง
แผนการจัดการศึกษาในปัจจุบันเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ส่งเสริม
ความรู้ ความคิด ทักษะและทักษะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่
21 ในปัจจุบันและเตรียมความพร้อมสำหรับโลกอนาคต การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เท่าทันของการ
เปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทั้งระบบการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาของประเทศเท่าทันโลกแห่ง
อนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 57)

การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ได้มีเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา
เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร มีการนำมาใช้ในการจัดการศึกษา
พัฒนาการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้ของผู้เรียนจะไม่จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียน
การเรียนการสอนของครูแบบดั้งเดิมจะลดน้อยลง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนจะเปลี่ยนแปลงไปเกิด
กระบวนการเรียนรู้แบบใหม่ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างระบบ พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากองค์ความรู้
เดิมที่มีอยู่ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ดังกล่าวโดยเฉพาะองค์การพัฒนาการเรียนการสอนและ
สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ซึ่งถือได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษานั้นเป็นกลไกสำคัญ และมีอิทธิพลสูงสุดต่อ
คุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบการศึกษานักวิชาการหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า ความสำเร็จหรือความ
ล้มเหลวทางการศึกษาขึ้นอยู่กับผู้บริหารส่วนหนึ่ง ดังนั้นผู้บริหารจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญในด้านการจัด
การศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ
และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัย เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง
ของโลก (บรรจง ลาวะลี, 2560)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะ ซึ่งเป็นทักษะที่ผู้นำยุคดิจิทัลต้องมีคือผู้นำที่สามารถนำพาองค์กรให้ดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน การเป็นผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบไปด้วยมิติในด้านของมิติวิสัยทัศน์ ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สู่การปฏิบัติที่ให้บรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะ ทักษะ ประสบการณ์ทางการบริหาร เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทัน เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะจำเป็นสำหรับผู้บริหารในยุคดิจิทัล เช่น ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ผู้นำเชิงเทคโนโลยี (Technology Leadership) ผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) และพัฒนาความรู้ประสบการณ์เหล่านี้เป็นสมรรถนะในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล การศึกษาในยุคดิจิทัลจะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยความร่วมมือ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ครู ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญ มีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบการศึกษา ทั้งประสิทธิภาพของการบริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษานักวิชาการหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารส่วนหนึ่ง (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560: 127)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว อีกทั้งงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาในการนำข้อมูลไปพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถ อีกทั้งนำทักษะต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งประสิทธิผลเพื่อให้สถานศึกษามีศักยภาพภายใต้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาในปัจจุบันและอนาคตได้ สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
4. เพื่อศึกษาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่องทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลอย่างน้อย 1 ทักษะส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

บททวนวรรณกรรม

ทักษะผู้บริหารสถานศึกษา

นักวิชาการและสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ให้ความหมายผู้บริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้
กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 3) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ได้กล่าวว่า
ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งของรัฐและเอกชน
สุนทร โคตรบรรเทา (2551) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ทำให้บุคคลทางการศึกษา
ตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันทำงานให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

ธีระ รุญเจริญและคณะ (2552) ให้ความหมายผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึงผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้า
ของครู อาจารย์ และใช้ความรู้ความสามารถดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553) ให้ความหมายผู้บริหารสถานศึกษาหมายถึง
บุคลากรที่รับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งทั้งของรัฐและเอกชนในการดำเนินงานตามแนวปฏิรูป
การเรียนรู้ในสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลได้เพียงใดนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญ
ที่จะผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนและสร้างพลังแห่งการร่วมแรงร่วมใจ

ธงชัย สันติวงษ์ (2555) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยมีหลักเกณฑ์ มีหลัก
วิชาการมาประยุกต์กับความสามารถ มีการใช้ยุทธศาสตร์คู่กันไปกับยุทธศาสตร์ทั้งนี้ภายใต้สภาพโลกาภิวัตน์ที่
เปลี่ยนแปลงฉับไว ผู้บริหารจึงต้องเก่งกว่ายุคก่อนๆ คือแทนที่จะทำแต่การจัดการองค์การภายในเป็นส่วนใหญ่
ให้มีระบบและดำเนินการไปได้ราบรื่นแล้วจะต้องสามารถเผชิญและเอาชนะวิกฤตต่าง ๆ ได้ด้วย

ชัยยนต์ เพาพาน (2559) ได้ให้ความหมายว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติงานใน
ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ภายในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาอื่น ที่จัดการศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐาน
และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน

สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา คือบุคลากรที่มีความสำคัญในการดำเนินงาน ทำหน้าที่ในการ
ประสานงาน ควบคุม กำกับ ดูแลการบริหารงานสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมี
ประสิทธิภาพสูงสุด

แนวคิดเกี่ยวกับยุคดิจิทัล

วิจารณ์ พานิช (2560) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษายุคดิจิทัลหรือการศึกษา Thailand 4.0 เพื่อสร้าง
นวัตกรรมในทุกงานทุก Sector ทุกระดับสังคม คนทุกคน ทุกอายุเป็น “ผู้ทำงานด้วยความรู้ (Knowledge worker)
มีการเรียนรู้ ณ ทุกจุดของชีวิตทุกคนมีทักษะการเรียนรู้ (learning skill) แต่ละคนเป็นเจ้าของรัฐจัดอำนวยความสะดวก
สะดวกโดยจัด e-learning Tools ให้เป็นการเรียนรู้แบบประชาธิปไตยโดยประชาชนของประชาชนเพื่อประชาชนเพื่อ
ประเทศไทย 4.0 และใช้ความริเริ่มสร้างสรรค์สู่นวัตกรรมเพื่อ Creative Economy & Creative Society รัฐต้อง

เปลี่ยนบทบาทจาก Command & Control เป็น Empowerment เพื่อเปลี่ยนเศรษฐกิจและสังคมแบบ Disruptive Chan

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2565) ได้กล่าวว่ายุคดิจิทัล (Digital Era) คือยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสารการส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพหรือวิดีโอที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่และทุกเวลา

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (2559) ยุคดิจิทัล หมายถึง ยุคสมัยที่หน่วยงานภาครัฐ จำเป็นต้องมีแผนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเพื่อให้มีความชัดเจนเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาในระดับประเทศที่ สอดคล้องกันระหว่างทุกหน่วยงานรัฐบาลเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (Digital Economy หรือ DE) หมายถึง เศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือเรียกว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ทันยุคสมัย เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปกระบวนการผลิต การดำเนินธุรกิจ การค้า การบริการ การศึกษา การสาธารณสุขการบริหารราชการแผ่นดินรวมทั้งกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนา ทางเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นและปรับเปลี่ยนรูปแบบบริการ ของรัฐ โดยอาศัยข้อมูลดิจิทัลเพื่อสร้างบริการของรัฐในรูปแบบใหม่ผ่านเทคโนโลยี Mobile Social Cloud Technology ในยุคอินเทอร์เน็ต โดยมีลักษณะ 3 ประการ ได้แก่ 1) Reintegration การบูรณาการการทำงาน ของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการกำกับควบคุมการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ 2) Needs based holism การปรับปรุงองค์กรภาครัฐเพื่อให้เกิดการให้บริการสาธารณะที่ให้ความสำคัญต่อการ นำความต้องการของพลเมืองมาเป็นศูนย์กลาง 3) Digitalization การใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการนำระบบ บริหารสารสนเทศมาใช้รวมถึงการให้ความสำคัญต่อการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตซึ่งจะเข้ามาแทนที่วิธีการ ทำงานแบบเดิมคนไทยนั้นมีชีวิตผูกติดกับดิจิทัลมานานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการใช้อินเทอร์เน็ต ซื้อขายออนไลน์ อี คอมเมิร์ซ ทำธุรกรรมการเงินผ่านแอปพลิเคชัน การสื่อสาร แต่เพียงเท่านี้ยังไม่พอที่จะพาสังคมไทย เข้าสู่ยุค ดิจิทัล 4.0 ได้ดังนี้

Digital 1.0 (Internet) ยุคเปิดโลกอินเทอร์เน็ต ยุคนี้เป็นการเริ่มต้นของอินเทอร์เน็ต เป็นช่วงเวลาที่ กิจกรรมและการดำเนินชีวิตของผู้คนมาเป็นออนไลน์มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ได้ส่งผลกระทบครั้งใหญ่ และเป็นวงกว้าง การดำเนินกิจกรรมสะดวกและรวดเร็ว เริ่มมีกิจกรรมเชิงพาณิชย์และโฆษณาผ่านเครื่องมือ ออนไลน์เสมือนกับมีหน้าร้านที่ทุกคนบนโลกจะเห็นเราได้ง่ายขึ้น

Digital 2.0 (Social Network) ยุคโซเชียลเน็ตเวิร์คต่อยอดจากยุค 1.0 เป็นยุคที่เริ่มสร้างเครือข่าย ติดต่อกันในโลกออนไลน์ เครือข่ายสังคม Social Network นี้เริ่มจากการคุยหรือแชทกับเพื่อนเริ่มเป็น กลุ่มใหญ่ขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการความสะดวก รวดเร็วประหยัดเวลาของกลุ่มผู้ใช้ เริ่มพัฒนาและ ขยายวงกว้างไปสู่การดำเนินกิจกรรมในเชิงธุรกิจโดยนักธุรกิจส่วนใหญ่มองว่า Social Media เป็น เครื่องมือเชื่อมต่อและสร้างเครือข่ายทางธุรกิจให้แก่พวกเขาได้เป็นอย่างดีด้วยการคลิกเพียงครั้งเดียว อีกทั้งยัง ช่วยในการพัฒนา Brand วัตถุประสงค์ดำเนินงานของธุรกิจ ส่งเสริมภาพลักษณ์แบรนด์ เสมือนว่า Social Media เป็นกระบอกเสียงและเวทีเสนองานแก่นักธุรกิจสู่สายตาชาวโลกเป็นอย่างดี เครื่องมือโซเชียลยังสามารถเป็น อำนาจในการต่อรองของผู้บริโภคที่กำลังตัดสินใจเลือกสินค้าและบริการ เนื่องจากมีตัวเลือกและร้านค้าให้เห็น มากขึ้นอีกด้วย

Digital 3.0 (Application and Big Data) ยุคแห่งข้อมูล ยุคแห่งการใช้ข้อมูลที่วิ่งเข้าออกเป็นล้าน ๆ ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ การเติบโตของโซเชียลมีเดียและการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทำให้เกิดการขยายของข้อมูลอย่างมหาศาล ทุกแพลตฟอร์มไม่ว่าจะเป็นสื่อโซเชียลเว็บเบราว์เซอร์ ต่างมีข้อมูลเข้าออกเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน และเริ่มมีการนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังคำกล่าวที่ว่า “ใครมีข้อมูลมาก ก็มีอำนาจมาก” ข้อมูลถูกนำมาประมวลผลจับสาระ วิเคราะห์ถึงความต้องการของผู้บริโภคเพื่อสร้างสินค้าและบริการที่สามารถตอบสนองโจทย์ของลูกค้าได้ ทุกองค์กรต่างเห็นความสำคัญของการนำบิ๊กดาต้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่การนำบิ๊กดาต้ามาตอบสนองอย่างเรียลไทม์นั้น จำเป็นต้องมีระบบคลาวด์ Cloud Computing มาช่วยอำนวยความสะดวก จัดเก็บข้อมูล เลือกรหัสพยากรณ์ตามการใช้งาน ทำให้เราสามารถเข้าถึงข้อมูลบนคลาวด์จากที่ใดก็ได้ ผู้ใช้ทุกคนสามารถเข้าถึงระบบข้อมูลต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต สามารถจัดการบริหารข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลกับผู้อื่น (Shared Services) ลดต้นทุนและลดความยุ่งยากเพื่อโฟกัสกับงานหลัก เพิ่มความเร็วในการบริการและการทำธุรกิจได้มากขึ้น บิ๊กดาต้าสามารถนำมาต่อยอดโดยการคิดค้น ค้นหาและประยุกต์ใช้ข้อมูลนั้นพัฒนาเป็น Application ที่ให้ความสะดวกสบายแก่ผู้บริโภคผ่านทางสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตอีกด้วย

Digital 4.0 (Machine-to-Machine) ยุคที่เทคโนโลยีมีมันสมองและเราก็มาถึงยุคที่ความฉลาดของเทคโนโลยีจะทำให้อุปกรณ์ต่าง ๆ สื่อสารและทำงานกันเองได้อย่างอัตโนมัติเป็นเทคโนโลยีที่ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก หยิบจับ คำนวน ประมวลผลให้มนุษย์ มีแขนขาแต่ไม่มีสมองเป็นของตัวเองในยุค 4.0 เทคโนโลยีถูกนำมาพัฒนาต่อยอดเพื่อลดบทบาทของมนุษย์และเพิ่มศักยภาพของมนุษย์ในการใช้ความคิดเพื่อข้ามขีดจำกัด สร้างสรรค์พัฒนาสิ่งใหม่ ๆ โดยจะใช้ชื่อยุคนี้ว่าเป็นยุค Machine - to - Machine

สรุปได้ว่า ยุคดิจิทัล เป็นยุคที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ นำมาประยุกต์ใช้ในด้านต่างๆ มีความรวดเร็วในการสื่อสารส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่างๆที่มีอยู่ ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่และทุกเวลา

การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2558) กล่าวว่า ผู้เรียนในยุคดิจิทัลคือผู้เรียนที่อาศัยอยู่ในยุคที่สภาพแวดล้อมรอบตัวเต็มไปด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศจนเรียกได้ว่าเป็นผู้เรียนแบบ "Native Technology" ชีวิตประจำวันของพวกเขาจะเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีตั้งแต่ลืมตาจนถึงหลับ สามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ได้สะดวก รวดเร็ว และไร้ขอบเขตด้วยเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จะทำให้นักเรียนกลายเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (Digital Citizenship) เพื่อให้มีคุณภาพดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องรู้และเข้าใจบริบทของโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างดี รวมถึงสามารถนำเทคโนโลยีเหล่านี้เข้าสู่ห้องเรียนและโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม เริ่มต้นจากการยอมรับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคล (Concerns-Based Adoption Model: CBAM) ของผู้บริหารและครู จากนั้นจึงสนับสนุนให้ครูบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เนื้อหาการสอนและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน (Technology Pedagogical Content Knowledge: TPACK) และประยุกต์เทคโนโลยีเข้ากับโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ การจัดการในศตวรรษที่ 21 ความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี

เอกชัย กีสุขพันธ์ (2565) ได้กล่าวถึง การจัดการสถาบันการศึกษาในยุคดิจิทัล การจัดการสถาบันการศึกษาในยุคดิจิทัลด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการสถาบันการศึกษาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการทางวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงาน

บุคคล และการบริหารงานบุคคล ระบบการจัดการฐานข้อมูลสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ ICT (เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลสำหรับการบริหารและการจัดการความรู้ในด้านต่างๆ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้และความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (ICT) และผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษา เพื่อนำ ICT มาใช้อย่างเหมาะสมให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าอย่างแท้จริง เพื่อให้สามารถเลือกและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมในการบริหารงานของสถาบันการศึกษา คุ้มค่าและเพียงพอต่อการใช้งาน

ภคพร เลิกนอก (2563) ได้กล่าวถึง การบริหารสถาบันการศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อนวัตกรรมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสถาบันการศึกษา และอำนวยความสะดวกในการบริหารสถาบันการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล การจัดการงบประมาณในยุคดิจิทัล การจัดการบุคลากรในยุคดิจิทัล และการบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล

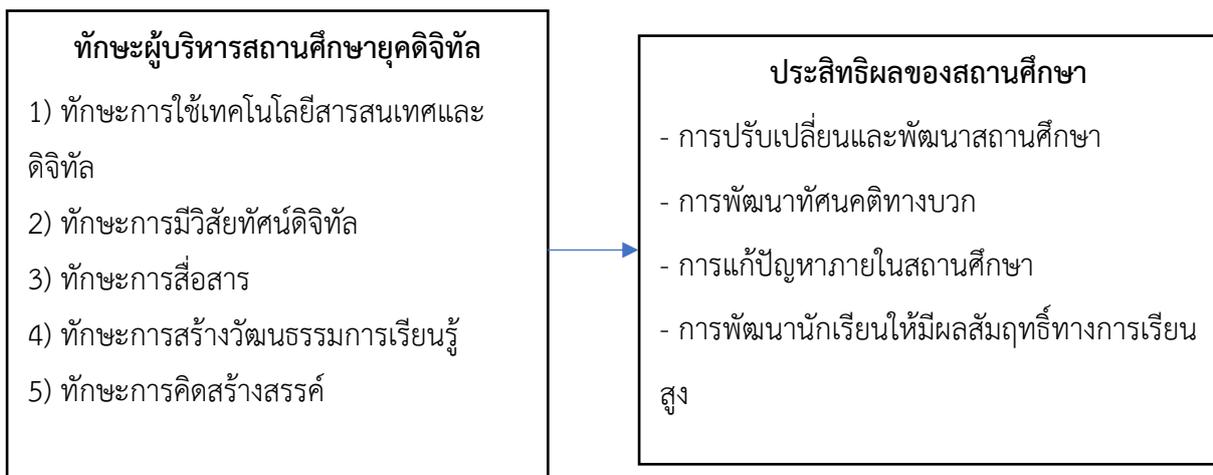
สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรมมาบริหารจัดการสถานศึกษาและสถานศึกษาจะต้องทำเทคโนโลยีเข้าไปอยู่ในห้องเรียนอย่างเหมาะสมเพื่อให้บรรลุพันธกิจวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิด ดังภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง: (1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต รวม 1,295 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน และครูจำนวน 1,276 คน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต. 2560) (2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต จำนวน 297 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน และครูจำนวน 288 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มของตัวอย่างตามตารางเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 618-610) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วนตามขนาดของโรงเรียน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล: เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ Likert's Scale เกณฑ์การให้คะแนนมี 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และ กำหนดน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5 4 3 2 1 ตามลำดับ แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาคุณคิทธิล และ ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา

การสร้างเครื่องมือ: การสร้างเครื่องมือและการตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดขอบเขตของตัวแปรและนิยามศัพท์เฉพาะและร่างข้อคำถามตามขอบเขตของนิยามศัพท์
3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงเนื้อหา การใช้ภาษาให้ถูกต้องสมบูรณ์
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเสนอแนะ ผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยประเมินความสอดคล้องและนำผลการประเมินคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00
5. นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93
6. ปรับปรุงแก้ไข ฉบับสมบูรณ์ จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริง ก่อนนำไปจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ถึงผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. ติดต่อประสานงานกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงรายละเอียดและความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 297 ฉบับ
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล: ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในตารางประกอบการพรรณนาแบบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นรายด้านและรายข้อซึ่งให้เกณฑ์การตัดสินค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) นำเสนอในตารางประกอบการพรรณนาแบบความเรียง
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) แล้วนำเสนอในรูปตาราง
4. การวิเคราะห์ข้อมูลทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล: สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบสอบถาม ได้แก่ 1) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Consistency : IOC) 2) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach). สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 1) ร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation). สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และ 2) การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

1. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้แก่ 1) ทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ทักษะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ 3) ทักษะการสื่อสาร 4) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ 5) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล

2. ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้แก่ 1) การแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา 2) การพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 3) การพัฒนาทัศนคติทางบวก 4) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ตามลำดับ

3. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงเท่ากับ .873 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง พบว่าทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($r=.375 - .873$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากด้านที่มีความสัมพันธ์สูงไปหาต่ำ ได้แก่ X_3 มีความสัมพันธ์กันระดับ 0.827 X_1 มีความสัมพันธ์กันระดับ 0.811 X_2 มีความสัมพันธ์กันระดับ 0.768 X_5 มีความสัมพันธ์กันระดับ 0.507 X_4 มีความสัมพันธ์กันระดับ 0.375

4. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล X_5 เป็นตัวพยากรณ์ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ดีที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 81.30 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ X_3 เข้าไป มีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 86.80 เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 5.50 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ X_1 เข้าไป มีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 87.70 เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 0.90 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ X_2 เข้าไป มีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 88.80 เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 1.10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์พบว่าการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ คือ X_5 , X_3 , X_1 และ X_2 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบคือ .440, .206, .169 และ .051 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ .481, .287, .209 และ .055 ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้งสี่มีความร่วมกันพยากรณ์แปรปรวนของประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้ร้อยละ 88.00 เขียนเป็นสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้สมการพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยใช้คะแนนดิบ

$$Y' = .718 + .440X_5 + .206X_3 + .169X_1 + .051X_2$$

สมการพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = .481Z_{x5} + .287Z_{x3} + .209Z_{x1} + .055Z_{x2}$$

สรุปได้ว่า ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ทักษะด้านการคิดสร้างสรรค์ และทักษะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ X_4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีจำนวน 4 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล และทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยตัวแปรทั้งสี่มีความร่วมกันพยากรณ์แปรปรวนของประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้ร้อยละ 88.00

อภิปรายผล

จากการวิจัยทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้พบข้อประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายและนำเสนอ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะในด้านทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลทักษะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในความจำเป็นพื้นฐานที่จะสามารถขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับภัทรา จรรยาธรรม (2564) ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่าการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลประกอบด้วย การวางแผนกำหนดกรอบและทิศทาง การพัฒนาหลักสูตรมุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์ การจัดการเรียนการสอน การมีทัศนคติ ทักษะด้านดิจิทัล การวางแผนงบประมาณ การสนับสนุนและใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับจันทิมา รุ่งเรือง (2563) ได้ทำการวิจัยโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่ากรอบแนวคิดโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัลประกอบด้วย ภาวะผู้นำดิจิทัลการ

บริหารตามหลักธรรมาภิบาล การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร การสร้างแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อยู่ในระดับมากทุกด้าน อาจเป็นเพราะทั้งผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีทักษะในการบริหารงานที่ดี มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน มีทักษะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล ส่งผลให้สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับชื่นชมของผู้ปกครองและชุมชนและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sammons & Mortimore (1994: 253) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สอดคล้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนที่ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยความเป็นผู้นำทางด้านวิชาชีพ มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีสภาพแวดล้อมที่ตึงเน้นคุณภาพการเรียนการสอน มีจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจน มีความคาดหวังในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีระบบเสริมแรงทางบวก มีระบบการติดตามความสำเร็จของผู้เรียน ส่งเสริมสิทธิและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีการร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียนและมีการพัฒนาองค์กรอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับศิริลักษณ์ แซ่โค้ว (2558) ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา กลุ่มศรีราชา 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการศึกษา พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษากลุ่มศรีราชา 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากระวังจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล ปดคามินทร์ (2560: 87) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในเขตอำเภอสนามชัยเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสอดคล้องกับงานวิจัย สุธาสิณี สังฤทธิ์ (2561: 62) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจความเชี่ยวชาญของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จากตัวแปรทั้งหมด 5 ตัวแปร มีตัวแปรที่ทดสอบแล้วส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ตัวแปรตามลำดับ ได้แก่ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

3.1 ทักษะการคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรที่แรกที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 81.30 เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานต้องเป็นแบบอย่างในการนำแนวคิด

ใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการบริหารการศึกษา มีทักษะในกระตุ้นให้ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนให้ผลิตสื่อหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ สามารถนำไปใช้และคิดค้นนวัตกรรมเทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนการสอน สอดคล้องกับบุญส่ง กรุงเทพฯ (2561) ได้ศึกษาทักษะการบริหารในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับทักษะการบริหารในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 3 ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะด้านการทำงานเป็นทีม ทักษะด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลทักษะด้านการตัดสินใจ ผลสัมฤทธิ์ ทักษะด้านคุณธรรมจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน อีกทั้งสอดคล้องกับ Amanda Criswell Jones ได้ศึกษาผู้นำในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง: การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการเป็นผู้นำผลการศึกษาวิจัย คือผู้บริหารและครู ระบุความจำเป็นของผู้จัดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน มีแนวทางปฏิบัติในเชิงคุณภาพเพื่อให้ครูรับรู้เกี่ยวกับการนำทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไปใช้ในการสื่อสารการทำงานร่วมกันความคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์และการรับรู้ของครูเกี่ยวกับคุณภาพการบริหารของครู โดยรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์ครู 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินเชิงปริมาณโดยใช้การทดสอบ t แบบคู่ เพื่อตรวจสอบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นหรือลดลง การวิจัยในโรงเรียนที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมและการเรียนการสอน การปฏิบัติที่สะท้อนถึงวิธีการเรียนรู้ในยุคสารสนเทศ ข้อมูลเชิงปริมาณคือวิเคราะห์จากคะแนนเกรด 3 ถึง 5 ใน ACT Aspire โดยมีนักเรียนจำนวน 200 คน เข้าร่วมการประเมินตามที่โรงเรียนกำหนด โรงเรียนที่ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์จะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

3.2 ทักษะการสื่อสาร เป็นตัวแปรที่สองที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 86.80 แสดงให้เห็นถึงว่าโลกในปัจจุบันไม่ว่าจะวงการใดก็ตามมักจะมีคำว่าสื่อสารและประชาสัมพันธ์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเสมอ รวมทั้งยังมีการสื่อสารและการปฏิบัติงานต่าง ๆ ผ่านระบบออนไลน์ สอดคล้องกับภมรรวรรณ แป้นทอง (2561: 81) ได้วิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ด้านการสื่อสารและแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564: 166) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าความคิดเห็นของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีความเป็นประโยชน์ในการนำรูปแบบไปใช้อยู่ในระดับมาก

3.3 ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล เป็นตัวแปรที่สามที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 87.70 แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการทำงานอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้บริหารควรที่จะต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสามารถที่จะเรียนรู้เทคโนโลยี และนำมาใช้ในการทำงานให้เกิดการถ่ายทอดงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ทันการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับมัลลีย์ วงศ์ฤทัยวัฒนา (2562) ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท พบว่า 1) การบริหารโรงเรียนขนาดเล็กยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ มีการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียน 2) แนวทางบริหารสถานศึกษาขนาดเล็กยุคดิจิทัล ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย 1) การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีคุณภาพสูง สามารถรองรับการใช้งานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุมทุกด้าน 2) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งทางคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันและสมาร์ตโฟน 3) การส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาบุคลากรและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4) การนิเทศกำกับติดตามการใช้และดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งอุปกรณ์ บุคลากรและการนำไปใช้ อีกทั้งสอดคล้องกับ Ilomäki & Lakkala, (2018, อ้างถึงใน ฐิติมาวรรณศรี, 2564: 104) ศึกษาและนำเสนอโมเดลสถานศึกษาดิจิทัลแห่งนวัตกรรม (The innovative digital school model - IDI school) ซึ่งเป็นการประสานแนวคิดร่วมกันระหว่างแนวคิดด้านการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมและด้านเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ คือ 1) วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา 2) ภาวะผู้นำ 3) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ 4) กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ 5) ระดับความรู้พื้นฐานในการใช้เทคโนโลยี และ 6) สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้ผลการนำโมเดลดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ผลลัพธ์ที่ดีมาก

3.4 ทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล เป็นตัวแปรที่สี่ที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 88.00 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเชื่อมั่นในวิสัยทัศน์ มีแรงจูงใจและยึดมั่นในวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับ Cannon, S., Morrow- Fox, M., & Metcalf, M. (2015, อ้างถึงใน ฐิติมาวรรณศรี, 2564: 103) ได้เสนอว่าการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้อื่น มีความสามารถพิเศษเฉพาะตัวที่จะติดต่อสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทุกระดับในองค์กร เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน สอดคล้องกับปทุมรัตน์ สีรูป (2560: 330) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาส ด้านที่ 5 การมีวิสัยทัศน์ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่าทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่วในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการทำงาน ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ปัจจุบันและนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย

1.2 จากการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครู ร่วมกันพัฒนาเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินงานด้านการเรียนการสอน รวมถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาช่วยในการวางแผนการบริหารเพื่อให้โรงเรียนมีความก้าวหน้าทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาแต่ละแห่ง เพื่อผู้รับผิดชอบสถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถวางแผนพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีทักษะผู้บริหารสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อผู้บริหารสถานศึกษาจะได้ทราบถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา และสามารถพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งจะได้ข้อค้นพบที่เจาะลึกในแต่ละองค์ประกอบมากยิ่งขึ้น และมีความรู้ความเข้าใจทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.

จันทิมา รุ่งเรือง. (2563). โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัล.

วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 11(1), 55-75.

ชัยยนต์ เพาพาน. (2559). ผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ในศตวรรษที่ 21. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 2(1), 4-5.

จิตติมา วรรณศรี, (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.

- ดวงกมล ปดคามินทร์ (2560) *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในเขตอำเภอสนามชัยเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา
- ธงชัย สันติวงษ์. (2555). *พฤติกรรมบุคคลในองค์กร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญพัฒนา.
- ธีระ รุญเจริญและคณะ. (2552). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- บรรจง ลาวะลี, (2560) . *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคไร้พรมแดน*. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด* 6(2), 206-215.
- บุญส่ง กรุงชาติ. (2561). *ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปทุมรัตน์ สีรูป. (2560). *การพัฒนาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ภคพร เลิกนอก (2563). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4*. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 7(2), 151-166.
- ภมรรรณ แป้นทอง (2561). *สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2*. *ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*.
- ภัทรา จรรยาธรรม (2564). *การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลัย วงศ์ถัยวัฒนา. (2562). *แนวทางการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท*. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 14(1), 22-30.
- วิจารณ์ พานิช (2560). “เส้นทางสู่คุณภาพการศึกษายุคประเทศไทย 4.0”. *การประชุมเชิง วิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ศูนย์ประชุมสตาร์เวลล์ จังหวัดนครราชสีมา*. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูริย์ (2564). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิริลักษณ์ แซ่โค้ว (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา กลุ่มศรีราชา 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553). *การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (2559). *แผนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในระยะ 3 ปี (2559 - 2561)*. กรุงเทพฯ : สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. (๒๕๖๐, มีนาคม). กรุงเทพมหานคร : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี: การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. *JOURNAL OF EDUCATION NARESUAN UNIVERSITY*, 17(4), 216–224. Retrieved from https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/43757
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2560). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. พิษณุโลก : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุธาสนี สังฤทธิ์ (2561) *ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจความเชี่ยวชาญของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3*. ปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2551). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชน.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2565). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. (School Management in Digital Era) โครงการสานพลังประชารัฐ*. Retrieved 3 October 2022 from: <https://www.trueplookpanya.com/education/content/52232>
- Cannon, S., Morrow-Fox, M., & Metcalf, M. (2015). The Strategist Competency Model: The Future of Leadership Development. In *Leadership 2050, Critical Challenges, Key Contexts and Emerging Trends* (Chapter 12). Emerald Publishing
- Ilomaki, L., & Lakkala, M. (2018). Digital Technology and Practices for School Improvement: Innovative Digital School Model. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 13, Article No. 25. <https://doi.org/10.1186/s41039-018-0094-8>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 618-610.
- Sammons, P., Thomas, SM., Mortimore, P., Owen, C., & Pennell, H. (1994). *Assessing School Effectiveness: Developing Measures to Put School Performance in Context*. Office for Standards in Education